

Предизборно (де)маскирање

Пише: Александар Дикић
петак, 01 јул 2011 11:02

Предизборна температура полако се подиже из недеље у недељу. Жива на том политичком термометру трепери и показује константност у расту да би тачку кључања достигла на пролеће.

У тим условима, као што нас физика учи, мењању се стања, из течног прелази се у аморфно, из аморфног у гасовито и обратно, све је нејасно, хаотично, реверзибилно, несолидно.

Изборни резултати вратиће хомеостазу српском друштву, ствари ће добити свој нови облик, другачију форму и квалитет.

Оно што је обележило први део предизборне године био је штрајк жеђу Томислава Николића. Оно што је обележило њен други део је хапшење Ратка Младића.

Легуре које ће настати у тој постизборној високој пећи имаће пре свега завидан еластичитет (да би амортизовали јаке ударце предстојећих економских искушења), отпорност (да би издржале болно решавање националних и политичких антагонизама), чистоћу (како по саставу тако и по намерама, како за очи бирача, тако и за микроскопе страних оцењивача).

Оно што је обележило први део предизборне године био је штрајк жеђу Томислава Николића. Оно што је обележило њен други део је хапшење Ратка Младића.

Испуњење најтеже хашке обавезе прилично подсећа на механизам „црне кутије“, ни једна ни друга страна не зна какву ће улазна акција имати излазну реакцију.

Што се власти тиче, њен циљ и насушна потреба је да овај хазардерски потез

Предизборно (де)маскирање

Пише: Александар Дикић
петак, 01 јул 2011 11:02

капитализује у што већој мери на свим странама, и код бирача, и у региону, и у међународним оквирима.

Ветар у леђа који се очекује као својеврсно тапшање по рамену је пуњење батерије за предизборни спринт или очајнички покушај да западни савезници не пусте низ воду лиценциране демократске ветеране.

Европско тврђење пазара преко ратификације ССП-а, стари добри холандски уцењивачи због нечисте сребреничке савести, лицемерно наметање „добросуседских“ односа са Косовом и евентуално одлагање датума о започињању преговора о кандидатури је превише штапова у тој садо-мазо игри да ни плантажа шаргарепе не би задовољила чак ни добронамерног, еврофилног српског бирача.

Тако да је карта која је одиграна хапшењем натраженијег светског бегунца из старог шпила и не важи у новој партији која је кренула, партији са неизвесним исходом, где се на талон може бацити све, и петооктобарска револуција, и дванаестомартовски митови, и радикалска ратно-хушкачка прошлост, и путна-професорска-грађевинска-ђубретарска мафија, и политичке позадине мафијашких ликвидација, и тајкунске позадине политичких ликвидација...

Уместо почетне предности коју је власт желела овим потезом превасходно је дошло до олакшања код оних који желе да буду алтернатива овој власти.

Опозиција коју чини коалиција око напредњака маркентишки довитљиво, а политички пажљиво извагано своју мету напада лоцирала је у *начину* хапшења, односно у „завери“ која је томе претходила, лукаво скривајући свој став и у вези са хапшењем и у вези са самим генералом Младићем.

Пажљивом анализом дошло би се до закључка да је опозиција урадила исто што и власт, то јест, оно што једино и може.

Предизборно (де)маскирање

Пише: Александар Дикић
петак, 01 јул 2011 11:02

Како је попуштање европске комисије исцрпљено, а стрпљењу разних извештаца, повереника и комесара дошао крај, безбедоносне структуре добиле су ону потребну, политичку шифру за завршну операцију и десант на Лазарево могао је да почне.

Опозиција коју чини коалиција око напредњака маркентишки довитљиво, а политички пажљиво извагано своју мету напада лоцирала је у *начину* хапшења, односно у „завери“ која је томе претходила, лукаво скривајући свој став и у вези са хапшењем и у вези са самим генералом Младићем.

Опозиција, као и цела јавност, била је затечена, али није дала да је догађаји воде. Знала је да је Младић терет који води у живо блато, баласт који вуче у политички амбис и критиковати његово хапшење било би облачење тек одбаченог радикалног плашта који је засигурно униформа губитника, освајање власти био би недосањани сан, а трећи пораз одвео би у пензију читаву плејаду садашњих опозиционих првака.

Са друге стране, напад на самог Младића, односно одобравање хапшења, био би неприродан чин за напредњаке.

Још увек су свежје слике преименовања булевара по Новом Београду, претварање Скупштине у сигурну кућу за бегунца, митинговање због хапшења Радована Караџића...

То хронична амнезија српског бирача још није избрисала, ма колико се Вучић и Николић крили иза антикорупцијских предизборних димних завеса и усмеравали пажњу на ту провидну кампањску диверзију.

Лидери опозиције показали су да су научили лекцију, да нису једносмерни политичари, да нису дресирани овнови на брвну и да их ружа ветрова која дува на брдовитом Балкану неће сломити.

Предизборно (де)маскирање

Пише: Александар Дикић
петак, 01 јул 2011 11:02

